

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

.32

гр. София, 24.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ**

като разгледа докладваното от **НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ** Гражданско дело № 20231110160451 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Следва да бъдат допуснати исканията на страните за събиране на гласни доказателствени средства.

Следва да се допусне изготвяне на съдебно-автотехническа експертиза, която да отговори на въпросите, формулирани в исковата молба и отговора на исковата молба.

Останалите доказателствени искания на страните следва да се отхвърлят, тъй като не са необходими за изясняване предмета на спора.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изготвяне на съдебно-автотехническа експертиза, която да отговори на въпросите, формулирани в исковата молба и отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на САТЕ в размер на 450 лева, вносим както следва: 250 лева от страна на ищеца и 200 лева от ответника в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Й.Й.

УКАЗВА на вещото лице да работи по поставените от страните въпроси след депозиране на свидетелските показания по делото чрез допуснатите разпити.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля И.Я.С., който да се призове на адрес: гр. Б., ул. "С."., и телефон за връзка: *****; и на всички открити адреси след извършване на справка в Н..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за свидетел в размер на 150 лева, вносим то ищеца в едноседмичен срок от съобщението.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Г.С.Б. на посочения адрес работодател – “П.” ООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. П., п.к. 30, район “С.”, ул. “Р.” ., телефон за връзка: ., и на всички открити адреси след извършване на справка в Н..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за свидетел в размер на 100 лева, вносим то ищеца в едноседмичен срок от съобщението.

ОТХВЪРЛЯ останалите доказателствени искания на страните.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в о. с. з на 12.03.2024 г. от 10,30 часа, за когато да се призват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца – препис от писмения отговор.

-
СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД за сумата 1 000,40 лв., представляваща регресно вземане за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № . за застрахователно събитие, настъпило на 24.06.2023 г. при движение по автомагистрала “Т.”, в близост до гр. П., поради виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято г. е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.11.2023 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че е застраховател по договор за имуществена застраховка „К.+“ за МПС марка “И.”, модел “.”, с ДК № ., на основание застрахователна полица № ./30.03.2023 г., с период на застрахователното покритие 30.03.2023 г. – 29.03.2024 г. Посочва, че на 24.06.2023 г. на автомагистрала “Т.”, в близост до гр. П., водачът на МПС марка “И.”, с рег. № ., застрахован по застраховка “Г.” на автомобилистите при ответника, навлиза в съседна пътна лента и удря в задната част движещото се МПС с марка “И.”, модел “.”, с ДК № . и номер на рама ., застрахован при ищцовата страна. Вследствие от произшествието МПС с марка “И.”, модел “.”, с ДК № . и номер на рама ., претърпял вреди, за обезщетението на които била образувана ликвидационна преписка по щета № .. Увредени били следните части на автомобила: вертикална задна лява греда, панел четвърти лав последен, панта врата багажник, врата багажник лява, таван и други. С ликвидационен акт от 10.07.2023 г. ищцовото дружество одобрило да се изплати на собственика на увредения автомобил сума в размер на 985,40 лв., от която били приспаднати дължими вноски по застрахователната премия в размер на 412,50 лв. Така с преводно нареждане от 11.07.2023 г. ищецът-застраховател е изплатил обезщетение в размер на 572,90 лв. Излага твърдения, че е поканил ответника да погаси задължението си, но така и не последвало погасяване на претендираната сума. Претендира законна лихва върху посочената главница, считано от 03.11.2023 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното изплащане на вземането. Моли за осъдително решение и претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в срока и по реда на чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Ответникът признава факта, че към деня на процесното ПТП /24.06.2023 г./ е бил застраховател по договор за застраховка “Г.” по полица № BG/, сключена относно МПС марка “И.”, с рег. № .. Оспорва останалите твърдения на ищеца. Твърди, че са налице обстоятелства, изключващи вината на Г.С.Б., в качеството му на водач на застрахованото при него МПС. Оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП, вината на водача на застрахованото при него МПС и изобщо настъпването на ПТП при описаните в исковата молба механизъм и участници. Оспорва претърпените вреди да са причинени в резултат на това ПТП. Счита, че липсва виновно и противоправно поведение от страна на водача, управлявал застрахования при него

автомобил, респективно липсва и основание за ангажиране на отговорността на ответното дружество, като посочва, че отговорността на застрахователя по задължителна застраховка "Г." е функционално обусловена от отговорността на застрахования водач. Процесното ПТП се дължало изключително на виновното поведение на И.Я.С., който управлявал застрахованото при ищеца МПС марка "И.", модел ".", с рег. № ., и нарушил чл. 58, т. 1, чл. 59, ал. 1 и чл. 59а, ал. 1 от ЗДвП, като предприел спиране на забранено за тази цел място без да сигнализира по какъвто и да било начин за спрялото МПС, съответно да предприеме необходимото, за да предотврати евентуални пътни инциденти. При условията на евентуалност навежда възражение за съпричиняване. Твърди констативният протокол за ПТП, представен от ищеца, да е подправен. Навежда твърдения, че действителната пазарна стойност на застрахованото при ищеца МПС, отчитайки амортизацията, е по-ниска от определената, като посочва, че са налице запазени части по автомобила, които е следвало да бъдат приспаднати при определяне на обезщетението. Евентуално прави искане за намаляване размера на определеното и заплатено от ищеца обезщетение, тъй като счита същия за прекомерно завишен. Претендира разноски.

В тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следните факти: наличие на валиден договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято г. е застрахована при ответника, е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

При установяване на горните факти в доказателствена тежест на ответника е да обори при пълно обратно доказване презумпцията за вина на застрахования при него водач, както и възраженията си за съпричиняване.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 153 от ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да бъдат отделени следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП – 24.06.2023 г. правоотношение по договор за застраховка "К.+" между ищеца и собственика на товарен автомобил марка "И.", модел ".", с рег. № .; наличието на валидно към датата на ПТП – 24.06.2023 г. правоотношение по договор за застраховка "Г." на автомобилистите между ответника и водача на МПС марка "И.", с рег. № .; фактът на изплащане на застрахователното обезщетение в размер на 985,40 лв. от ищеца в полза на собственика на увредения автомобил.

Страните са ангажирали доказателства за фактите, за установяване на които носят доказателствена тежест, като по отношение на доказателствената стойност на същите съдът дължи произнасяне с решението.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____